

Határozatok Tára

YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. október 12.¹

C-582/15. sz. ügy

**Openbaar Ministerie
kontra
Gerrit van Vemde**

(a rechtbank Amsterdam [amszterdami bíróság, Hollandia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — Az ítéletek kölcsönös elismerése — 2008/909/IB kerethatározat — 28. cikk — Átmeneti rendelkezés — Valamely tagállam nyilatkozata — »A jogerős ítélet meghozatalának« fogalma”

1. A jelen előzetes döntéshozatalra utalás tárgya a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének értelmezése.²

2. Ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet olyan eljárás keretében nyújtották be, amely a hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) által hozott, többek között Gerrit van Vemde három év szabadságvesztés-büntetésre ítéléséről rendelkező bírósági határozat hollandiai végrehajthatóvá nyilvánítása iránti kérelemre vonatkozik.

I – Jogi háttér

A – Az uniós jog

3. A kerethatározat (1) és (2) preambulumbekkezdése ekképpen szól:

„(1) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén elfogadta a kölcsönös elismerés elvét, amelynek az Unión belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.

(2) A Tanács 2000. november 29-én a tamperei következtetésekkel összhangban intézkedési programot fogadott el a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben történő alkalmazásáról [HL 2001. C 12., 10. o.], amelyben felszólított a szabadságvesztés büntetést kiszabó jogerős ítéletek kölcsönös

¹ — Eredeti nyelv: francia.

² — HL 2008. L 327., 27. o., a továbbiakban: kerethatározat.

elismerésére szolgáló modern mechanizmusok szükségességének értékelésére (14. intézkedés), valamint az elítélt személyek átszállítása elvének az egyik tagállamban lakóhellyel rendelkező személyekre való alkalmazásának kiterjesztésére (16. intézkedés).”

4. A kerethatározat „Fogalommeghatározások” című 1. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„E kerethatározat alkalmazásában:

- a) »ítélet«: a kibocsátó állam bíróságának jogerős határozata vagy végzése, amely büntetést szab ki egy természetes személyre;
- b) »büntetés«: bármely olyan szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó bármely intézkedés, amelyet bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időtartamra szabtak ki büntetőeljárás alapján;
- c) »kibocsátó állam«: az a tagállam, amelyben az ítéletet hozták;
- d) »végrehajtó állam«: az a tagállam, amelynek az ítéletet elismerés és végrehajtás céljából továbbították.”

5. A kerethatározatnak a „Kapcsolat más megállapodásokkal és megegyezésekkel” című 26. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„2011. szeptember 5-től – a tagállamok és harmadik államok közötti alkalmazásuk, valamint a 28. cikk szerinti átmeneti alkalmazásuk sérelme nélkül – ez a kerethatározat lép az alábbi, a tagállamok közötti kapcsolatokban alkalmazandó egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:

- az elítélt személyek átszállításáról szóló, 1983. március 21-i európai egyezmény, valamint annak 1997. december 18-i kiegészítő jegyzőkönyve,
- a büntetőítéletek nemzetközi érvényességéről szóló, 1970. május 28-i európai egyezmény,
- a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-i egyezmény III. címének 5. fejezete,
- az Európai Közösségek tagállamai között a külföldi büntetőítéletek végrehajtásáról szóló, 1991. november 13-i egyezmény.”

6. A kerethatározat „Átmeneti rendelkezés” című 28. cikke értelmében:

„(1) A 2011. december 5. előtt kézhez kapott kérelmekre továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló meglévő jogi eszközök az irányadók. Az ezen időpont után érkező kérelmekre nézve a tagállamok által e kerethatározat értelmében elfogadott szabályok az irányadók.

(2) E kerethatározat tanácsi elfogadásakor azonban bármely tagállam nyilatkozhat úgy, hogy azokban az esetekben, amikor a jogerős ítélet meghozatalára az általa meghatározott időpontnál hamarabb kerül sor, kibocsátó és végrehajtó államként továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, a 2011. december 5. előtt alkalmazandó meglévő jogi eszközöket alkalmazza. Amennyiben egy tagállam ilyen nyilatkozatot tesz, az összes többi tagállam tekintetében ezen eszközök lesznek alkalmazandók az ilyen esetekben, függetlenül attól, hogy a többi tagállam tett-e ugyanilyen nyilatkozatot. A kérdéses időpont nem lehet 2011. december 5-nél későbbi. A fent említett nyilatkozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. A nyilatkozat bármikor visszavonható.”

7. A Holland Királyság a kerethatározat 28. cikke alapján a következő nyilatkozatot tette³:

„A 28. cikk (2) bekezdésének megfelelően Hollandia kijelenti, hogy azokban az esetekben, melyekben a jogerős ítéletet a kerethatározat hatálybalépésének időpontjától számított három éven belül hozzák, Hollandia – kibocsátó és végrehajtó államként – továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, az e kerethatározat hatálybalépése előtt alkalmazandó jogi eszközöket alkalmazza.”

B – *A holland jog*

8. A kerethatározatot átültető *Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en voorwaardelijke sancties* (a szabadságvesztés és feltételes büntetések kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról szóló törvény, a továbbiakban: WETS) 2:11. cikke előírja:

„(1) [A] [biztonsági és igazságügyi] miniszter a bírósági határozatot [...] továbbítja a fellebbviteli bíróság mellett működő ügyészség ügyészének.

(2) Az ügyész haladéktalanul átadja a bírósági határozatot [...] az arnhem-leeuwardeni fellebbviteli bíróság külön tanácsának [...].

[...]

(8) A bírósági határozat átvételétől számított hat héten belül [...] a fellebbviteli bíróság külön tanácsa megküldi [a] [biztonsági és igazságügyi] miniszternek az indokolással ellátott írásbeli megállapításokat [...].”

9. A WETS 2:12. cikke értelmében a biztonsági és igazságügyi miniszter dönt a bírósági határozat elismeréséről a fellebbviteli bíróság külön tanácsa által tett megállapítások figyelembevételével.

10. A WETS 5:2. cikke a következőképpen rendelkezik::

„(1) A jelen törvény a *Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen* (a büntetőügyekben hozott ítéletek végrehajtásának átadásáról szóló törvény, a továbbiakban: WOTS) helyébe lép az Európai Unió tagállamaival való kapcsolatokban.

[...]

(3) A jelen törvény nem alkalmazandó a 2011. december 5. előtt jogerőre emelkedett [...] bírósági határozatokra.

[...]”

11. A WOTS 2. cikke szerint „[a] külföldi bírósági határozatok hollandiai végrehajtására kizárólag egyezmény alapján kerülhet sor”. Továbbá a WOTS 31. cikkének (1) bekezdése szerint „[a]mennyiben az [amsterdami] bíróság megengedhetőnek tekinti a külföldi bírósági határozat végrehajtását, azt végrehajthatóvá kell nyilvánítania, és – tiszteletben tartva azt, amit az alkalmazandó egyezményben e tekintetben előírtak – ki kell szabnia, illetve alkalmaznia kell a megfelelő cselekményre a holland jog értelmében kilátásba helyezett büntetést vagy intézkedést”.

3 — HL 2009. L 265., 41. o., a továbbiakban: nyilatkozat a kerethatározat alkalmazásáról.

II – Az alapeljárás tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12. Gerrit van Vemdét 2009. október 27-én Hollandiában elfogták az egyik belga igazságügyi hatóság által a büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs alapján. Átadása után Belgiumban tartották fogva. Gerrit van Vemdét a belga büntetőeljárás során óvadék ellenében szabadlábra helyezték, és az ítélethozatal előtt magától visszatért Hollandiába.

13. A hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság, Belgium) 2011. február 28-án három év szabadságvesztés-büntetésre ítélte Gerrit van Vemdét. 2011. december 6-án a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) elutasította az ezen ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet, és a hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság) ítélete ugyanezen időpontban jogerőre emelkedett. Az elítélt személy számára 2012. február 13-án kézbesítették a Procureur Generaal in Antwerpennek (antwerpeni főügyész) a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére szóló felhívását.

14. A belga hatóságok 2013. július 23-án megkeresték Hollandiát a hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság) ítéletével kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának átvétele iránt. A királyi ügyész (Belgium) 2013. október 10-i kérelmében ezt követően kérte a rechtbank d'Amsterdamtól (amszterdami bíróság, Hollandia), a kérdést előterjesztő bíróságtól a hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság) által kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajthatóvá nyilvánítását.

15. Az e kérelmet elbíráló kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy a WOTS rendelkezéseit vagy az annak helyébe lépő WETS rendelkezéseit kell-e alkalmazni. Egyrészt ugyanis a WETS – az 5:2. cikkének (3) bekezdése szerint – nem alkalmazható a 2011. december 5. előtt „jogerőssé vált” bírósági határozatokra. Mivel a hof van beroep Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság) ítélete 2011. december 5-én emelkedett jogerőre, így főszabály szerint a WETS-t kellene alkalmazni.

16. Másrészt a kérdést előterjesztő bíróságnak kételyei vannak e rendelkezésnek a kerethatározat 28. cikkével való összhangját illetően. Ezen cikk (1) bekezdése értelmében a külföldi szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának átvételére vonatkozó, 2011. december 5. után kézhez vett kérelmekre a tagállamok által e kerethatározat végrehajtása érdekében elfogadott szabályok az irányadók. E cikk (2) bekezdése értelmében azonban e kerethatározat tanácsi elfogadásakor azonban bármely tagállam nyilatkozhat úgy, hogy azokban az esetekben, amikor a jogerős ítélet meghozatalára az általa meghatározott időpontnál hamarabb kerül sor, kibocsátó és végrehajtó államként továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, a 2011. december 5. előtt alkalmazandó meglévő jogi eszközöket alkalmazza. Márpedig a Holland Királyság tett ilyen nyilatkozatot a kerethatározat alkalmazásáról, amely nyilatkozat lényegében e kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének szövegét veszi át.

17. A kérdést előterjesztő bíróság leszögezi, hogy a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata szerint a WETS 5:2. cikkének (3) bekezdését a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban úgy kell értelmezni, hogy az érintett ítéletet 2011. december 5. előtt kellett meghozni attól függetlenül, hogy mikor emelkedett jogerőre, úgyhogy a jelen esetben továbbra is a WOTS rendelkezéseit kell alkalmazni. Amennyiben azonban a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdését éppen ellenkezőleg úgy kellene értelmezni, hogy az ítéletnek 2011. december 5. előtt jogerőre kell emelkednie, a kérdést előterjesztő bíróság a WETS rendelkezései alapján úgy véli különösen, hogy arra nem rendelkezik hatáskörrel, hogy döntést hozzon az elítélt személlyel szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajthatóvá nyilvánítása iránti kérelemről.

18. E körülményekre tekintettel a rechtbank Amsterdam (amszterdami bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni a [kerethatározat] 28. cikke (2) bekezdésének első mondatát, hogy az abban hivatkozott nyilatkozat csak olyan ítéletekre vonatkozhat, amelyeket 2011. december 5. előtt hoztak meg, függetlenül attól, hogy mikor emelkedtek ezen ítéletek jogerőre, vagy úgy kell értelmezni ezt a rendelkezést, hogy a nyilatkozat csak olyan ítéletekre vonatkozhat, amelyek 2011. december 5. előtt emelkedtek jogerőre?”

III – Elemzés

19. A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés lényegében annak meghatározására irányul, hogy abban az esetben, amikor valamely tagállam a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett, az ítélet meghozatala vagy annak jogerőre emelkedése jelenti-e azt az időpontot, amely alapján lehetővé válik a szabadságvesztés-büntetésre ítélt személyek átszállítására alkalmazandó jogrendszer meghatározása.

20. E kérdés megválaszolása előtt az osztrák kormány és az Európai Bizottság javaslatának megfelelően meg kell vizsgálni, hogy a Holland Királyság által a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése alapján tett nyilatkozat alkalmas-e joghatások kiváltására.

A – A Holland Királyság által a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése alapján tett nyilatkozat figyelembevételéről vagy figyelmen kívül hagyásáról

21. Hangsúlyozni kell, hogy a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése egyértelmű abban a tekintetben, hogy ilyen nyilatkozatot mely időpontban lehet tenni.

22. Ugyanis e rendelkezés szövegének megfelelően „a [...] kerethatározat tanácsi elfogadásakor” bármely tagállam tehetett e kerethatározat alkalmazásának késleltetését kiváltó nyilatkozatot.

23. Márpedig a Bíróság elé terjesztett információk szerint – amint azt a holland kormány a tárgyaláson elismerte – 2009. március 24-én küldték meg a Tanácsnak a Holland Királyság nyilatkozatát, amelyet 2009. október 9-én tanácsi dokumentumként tettek közzé, mielőtt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2009. október 9-én⁴ megjelent volna. E körülményekre tekintettel a holland kormány nem tagadja, hogy e nyilatkozatot hivatalosan a kerethatározat elfogadását követően nyújtotta be.

24. A Holland Királyság a nyilatkozatához csatolt levélben, amint azt a tárgyaláson is kifejtette, hogy a kerethatározat tervezetéről szóló viták során folyamatosan amellett érvelt, hogy a kerethatározatot csak a jövőbeni esetekre lehessen alkalmazni. E tagállam kifejti, hogy a kérelme tartalmazta többek között a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése szerinti választási lehetőséget, és hogy ez a lehetőség az IB Tanács 2006. december 4-i és 2007. február 15-i ülésein e kerethatározattal kapcsolatban kötött politikai megállapodás egyik fontos elemét jelentette számára. A Holland Királyság azt is egyértelművé tette, hogy a kerethatározat az „A” napirendi pontok listájára került fel, de olyan rövid idővel az IB Tanács 2008. november 27-i ülése előtt, hogy a Tanács ezzel kapcsolatos belső előkészítési eljárását nem lehetett követni. Ebből következően, e kerethatározatnak a 2008. november 27-i IB tanácsi ülésen való elfogadásakor a Holland Királyság nem továbbította az említett kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése értelmében vett nyilatkozatot. E tagállam kifejti, hogy akkor azonban, amikor a 2006. december 4-i IB Tanács politikai megállapodásra jutott, közölte hogy ilyen nyilatkozatot fog tenni. Szerinte ennek közlése olyan nyilatkozatnak tekinthető, amely 2008. november 27-én a kerethatározat tanácsi elfogadásakor kifejtette joghatásait.

⁴ — HL 2009. L 265., 41. o.

25. A Bizottsághoz hasonlóan azonban úgy vélem, hogy egy ilyen közlés nem azonos az ezen kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, „a [...] kerethatározat tanácsi elfogadásakor” tett nyilatkozattal. Ugyanis a nyilatkozattételre vonatkozó szándék pusztá kifejezése nem elegendő. A kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdésében szereplő nyilatkozatot – bármilyen formában is – a kerethatározat tanácsi elfogadásakor kell tenni, és pontosan fel kell tüntetni a jogerős ítélet meghozatalának időpontjára vonatkozó tagállami választást, amely előtt a kerethatározat nem alkalmazható. E kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése ugyanis bizonyos mérlegelési mozgásteret enged a tagállamoknak ezen időpont meghatározása tekintetében azon feltétel mellett, hogy az nem lehet 2011. december 5-nél későbbi.

26. Mivel a Holland Királyság az általa 2009. március 24-én elküldött dokumentumot megelőzően nem fogalmazott meg hivatalosan tényleges nyilatkozatot, úgy vélem, hogy a Holland Királyság nem tett érvényesen nyilatkozatot, mivel azt határidőn túl terjesztette elő.

27. Egyébiránt a Bizottsághoz hasonlóan megjegyzem, hogy a kerethatározatban egyértelműen rögzítve vannak azok az esetek, amelyekben a kerethatározat nemcsak az elfogadásakor, hanem egy későbbi időpontban is megengedi a tagállamoknak a nyilatkozattételt. Többek között a kerethatározat 4. cikkének (7) bekezdésére és 7. cikkének (4) bekezdésére utalok.

28. A fentiekből következik, hogy a Holland Királyság nyilatkozata nem alkalmas joghatások kiváltására.

29. A kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelő nyilatkozat hiányában a kerethatározat 28. cikkének (1) bekezdése határozza meg a kerethatározatban szereplő szabályok, nevezetesen a 2011. december 5. után kézhez kapott kérelmekre vonatkozó szabályok időbeli hatályát.

30. Mivel a belga hatóságok által a holland hatóságokhoz intézett kérelem 2013. október 10-i keltezésű, nem kétséges, hogy a kerethatározatban szereplő szabályok teljes mértékben alkalmazandóak a jelen esetben.

31. A kérdést előterjesztő bíróság által a kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban megfogalmazott kérdést kizárólag másodlagosan, arra az esetre nézve fogom vizsgálni, ha a Bíróság nem ért egyet az annak megállapításához vezető elemzéssel, hogy a Holland Királyság nyilatkozatát figyelmen kívül kell hagyni.

B – A kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének értelmezéséről

32. A Bizottsághoz, a holland kormányhoz, az osztrák kormányhoz és az Openbaar Ministeriéhez hasonlóan úgy vélem, hogy a kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének végrehajtása szempontjából azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az ítélet jogerőre emelkedett.

33. Ezen kerethatározat 26. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy 2011. december 5-től lényegében az említett kerethatározatban előírt egységes mechanizmus lép a korábban fennálló, egyezményeken alapuló rendszer helyébe.

34. A kerethatározat 28. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] 2011. december 5. előtt kézhez kapott kérelmekre továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, meglévő jogi aktusok az irányadók. Az ezen időpont után érkező kérelmekre nézve a tagállamok által e kerethatározat értelmében elfogadott szabályok az irányadók”.

35. A kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése azonban lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy amennyiben erre vonatkozó nyilatkozatot tesznek e kerethatározat elfogadásakor, az említett kerethatározat alkalmazásához ne a kérelem, hanem a jogerős ítélet meghozatalának időpontját vegyék alapul.

36. Így a kerethatározat 28. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, amelyben a kérelem kézhezvételének időpontja a viszonyítási pont, e kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése viszonyítási pontként a jogerős ítélet időpontját írja elő.

37. Ez utóbbi rendelkezésnek megfelelően a Holland Királyság által tett nyilatkozat szerint „azokban az esetekben, amelyekben a jogerős ítéletet a hatálybalépés időpontjától számított három éven belül hozzák, Hollandia – kibocsátó és végrehajtó államként – továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, az e kerethatározat hatálybalépése előtt alkalmazandó jogi eszközöket alkalmazza”⁵.

38. Ez a nyilatkozat a nemzeti jogban a WETS 5:2. cikkének (3) bekezdésében jut kifejezésre, amely előírja, hogy „[a] jelen törvény nem alkalmazandó a 2011. december 5. előtt jogerőre emelkedett [...] bírósági határozatokra”⁶.

39. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem nagyrészt egyfelől a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése és a Holland Királyság nyilatkozata – amelyek a „jogerős ítélet meghozatalának” időpontjára hivatkoznak –, másfelől a WETS 5:2. cikkének (3) bekezdése – amely a bírósági határozatok a „jogerőre emelkedésének” időpontjára hivatkozik – közötti fogalmazásbeli eltéréseken alapul.

40. A kérdést előterjesztő bíróságtól, az alapeljárás alperesétől és a lengyel kormánytól eltérően úgy vélem, hogy – eltérő megfogalmazásuk ellenére – mindegyik rendelkezés ugyanazt a jogi tényt jelöli, vagyis azt az időpontot, amikor az ítélet jogerőre emelkedett. A WETS 5:2. cikke (3) bekezdésének elfogadásával a holland jogalkotó tehát tökéletesen végrehajtotta a kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének és a Holland Királyság nyilatkozatának előírásait.

41. Az említett kerethatározat szövegéből, rendszeréből, valamint célkitűzéséből egyaránt következik azon értelmezés, amely szerint e kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése azt az időpontot jelöli, amikor az ítélet jogerőre emelkedett.

42. A kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének szövegét illetően megjegyzem, hogy az nem csupán az ítélet meghozatalának időpontjára vonatkozik, hanem a „jogerős” ítéletet is jelöli. Az ítélet jogerejével kapcsolatban tett ezen pontosítás e kerethatározat francia változatában nem jelenik meg egyértelműen, de más nyelvi változatokban megtalálható.⁷

43. E megállapítás összhangban áll a kerethatározat rendszerével, mivel az említett kerethatározat 1. cikkének a) pontjában az uniós jogalkotó által az „ítélet” fogalomra adott meghatározásnak megfelelően ezen kerethatározatra alapított kérelem mindenképpen csak akkor megengedett, ha az ítélet jogerőssé vált.

5 — Kiemelés tőlem.

6 — Kiemelés tőlem.

7 — Lásd például spanyol nyelven „en los casos en los que la sentencia firme haya sido dictada antes de la fecha que especificará”; német nyelven „wonach er in Fällen, in denen das rechtskräftige Urteil vor dem angegebenen Zeitpunkt ergangen ist”; angol nyelven „in cases where the final judgment has been issued before the date it specifies”; olasz nyelven „nei casi in cui la sentenza definitiva è stata emessa anteriormente alla data da esso indicata”.

44. Ezenkívül a kerethatározatnak célja, amint az különösen annak (1) és (2) preambulumbekzdéséből kitűnik, a büntetőügyekben történő kölcsönös elismerés elvének a szabadságvesztés-büntetést kiszabó jogerős ítéletek végrehajtására való alkalmazása. Ezen alkalmazás modernbb és szélesebb körű együttműködési mechanizmust foglal magában, mint amelyet a hatályos egyezményi szabályozás lehetővé tett.

45. Tekintettel arra, hogy a kölcsönös elismerés elve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásában alapvető jelentőséggel bír, és mivel a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdése olyan eltérést enged, amely alapján a tagállamok hosszabb ideig alkalmazhatják a korábbi egyezményeken alapuló rendszert, mint ahogy azt a kerethatározat 28. cikkének (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezések lehetővé teszik, az említett kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdését szigorúan kell értelmezni.

46. Egy ilyen szigorú értelmezés – behatárolva azokat az eseteket, amelyek továbbra is a korábbi egyezményeken alapuló rendszer hatálya alá tartoznak, és ezzel növelve azon esetek körét, amelyek a kerethatározatban előírt szabályok hatálya alá tartozhatnak – a legalkalmasabb a kerethatározatban kitűzött célok megvalósítására.

47. E tekintetben hozzáfűzöm, hogy a kerethatározat elsődleges célja a szabadságvesztés-büntetésre ítélt személyek társadalomba való beilleszkedésének elősegítése, lehetővé téve a büntetőítélet következtében a szabadságától megfosztott személy számára azt, hogy büntetését, vagy annak fennmaradó részét származása szerinti szociális környezetében töltsse le. Ez egyértelműen kiderül a kerethatározat (9) preambulumbekzdéséből, valamint 3. cikkének (1) bekezdéséből.

48. Ez azt jelenti, hogy az igazságügyi hatóságoknak a büntetések végrehajtására és enyhítésére vonatkozó valamennyi intézkedést egyéniesíteniük kell, oly módon, hogy az a társadalom érdekeinek és az áldozatok jogainak tiszteletben tartása mellett a visszaesés megelőzésén kívül előmozdítsa az elítélt társadalomba való beilleszkedését vagy újra beilleszkedését is.⁸

49. A fenti megfontolásokra tekintettel, mivel a Gerrit van Vemdével szemben hozott büntetőítélet 2011. december 6-án emelkedett jogerőre, így ez utóbbi személyre kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának átvételét a kerethatározatban megfogalmazott szabályok alapján kell megítélni.

IV – Véggkövetkeztetések

50. A fenti megfontolásokra tekintettel a rechtbank Amsterdammak (amszterdami bíróság, Hollandia) a következő választ kell adni:

Elsődlegesen, mivel a Holland Királyság a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 28. cikke szerinti nyilatkozatot az említett kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelmény ellenére e kerethatározat elfogadását követően tett, ezért az joghatások kiváltására nem alkalmas.

Másodlagosan abban az esetben, ha a nyilatkozatot joghatások kiváltására alkalmas nyilatkozatként kell elismerni, a 2008/909 kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az abban hivatkozott nyilatkozat csak olyan ítéletekre vonatkozhat, amelyek 2011. december 5. előtt emelkedtek jogerőre.

⁸ — Lásd az Ognyanov-ügyre vonatkozó indítványomat (C-554/14, EU:C:2016:319).